

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Wiak

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II S [...], po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 26 stycznia 2022 r.,
zażalenia M. S. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2021 r. w sprawie o sygn. akt I NSP 170/21,

zażalenie pozostawia bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem z 8 listopada 2021 r. M. S. wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2021 r. w sprawie o sygn. akt I NSP 170/21.

Skarżący wniósł o uchylenie, bądź uzupełnienie postanowienia i uwzględnienie próśb jakie wniósł w zaskarżonej sprawie. Ponadto zażądał sprostowania podstaw prawnych lub podania faktycznych, a także podania kwot, jakimi obciążono Skarb Państwa, wnosząc także o zwrot kosztów. Następnie zażądał wskazania „powodu, czy pozytywnego celu” dla – jego zdaniem – „tak wielkiego zaangażowania w budowanie sprzeczności oraz ograniczania zainteresowań, co najwyżej do zliczania liczby powtórzeń” próśb, czy uzasadnień Skarżącego.

Postanowieniem z dnia 12 października 2021 r. w sprawie o sygn. akt I NSP 170/21 Sąd Najwyższy pozostawił bez rozpoznania skargę M. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I NSP 113/21, której przedmiotem była skarga M. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt II S [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wobec jego niedopuszczalności z mocy ustawy, należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 426 § 1 k.p.k. od orzeczeń sądu odwoławczego oraz od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy nie przysługuje środek odwoławczy, chyba że ustawa stanowi inaczej.

W Kodeksie postępowania karnego brak podstawy prawnej do zaskarżenia postanowienia Sądu Najwyższego w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Nie sposób upatrywać tej podstawy w treści art. 426 § 2 k.p.k. Nie znajduje się ona także w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania).

Ponadto, dodać należy, że Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05 (OSNP 2006 nr 21 22, poz. 341) stwierdził, że na postanowienie w przedmiocie przewlekłości postępowania zażalenie nie przysługuje i postanowił o nadaniu uchwale mocy zasady prawnej. Nie ma żadnych podstaw do odejścia od tej linii orzeczniczej, co więcej jest ona konsekwentnie podtrzymywana (postanowienia Sądu Najwyższego z: 21 lipca 2006 r., III CZ 42/06, OSN ZD 2008/1/2; 12 października 2007 r., I CNP 55/07).

Nie jest zatem możliwe uchylenie, uzupełnienie, ani zmiana postanowienia, jak i uwzględnienie wniesionych wcześniej w zaskarżonej sprawie próśb, w tym także żądania zwrotu kosztów procesu.

Trzeba również podkreślić, że w ramach żadnego z postępowań Sąd Najwyższy nie pełni funkcji informacyjnej, w tym polegającej na uszczegóławianiu treści zapadłych już orzeczeń.

Na koniec należy jeszcze wskazać, iż Sąd Najwyższy wydaje rozstrzygnięcia w oparciu o obowiązujące przepisy prawne, wobec czego treść orzeczeń nie jest zależna od ilości wnoszonych przez Skarżącego środków.

Tym samym, wobec dyspozycji art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 426 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.